

สถานการณ์

เชื้อเพลิงธรรมชาติในประเทศ

ประจำปี 2553

เศรษฐกิจโลกที่ค่อยๆ ฟื้นตัวตั้งแต่ครึ่งปีหลังของปี 2552 จากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลทั่วโลกทั้งนโยบายการเงินและการคลัง เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความต้องการใช้น้ำมันและราคาน้ำมัน ในปี 2553 ราคาน้ำมันดิบดูไบเคลื่อนไหวอยู่ที่ระดับ 70-80 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรลในช่วง 3 ไตรมาสแรก แล้วค่อยๆ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงประมาณ 90 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรลเมื่อสิ้นปี

ในปี 2553 ประเทศไทยใช้พลังงานในเชิงพาณิชย์ขั้นต้นประมาณ 1.78 ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน โดยได้จากปิโตรเลียมเป็นสัดส่วนร้อยละ 81 ที่เหลือได้จากถ่านหินและน้ำ การจัดหาปิโตรเลียมทั้งในรูปของน้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ และน้ำมันสำเร็จรูป ที่ได้จากการผลิตปิโตรเลียมภายในประเทศและนำเข้า คิดเป็นปริมาณทั้งหมดประมาณ 1,803,700 บาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า (ร้อยละ 8) โดยจัดหาจากแหล่งในประเทศ (รวมก๊าซจากพื้นที่พัฒนาร่วมไทย-มาเลเซีย) 800,856 บาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน (ร้อยละ 44) ซึ่งมาจากก๊าซธรรมชาติโดยเฉลี่ย 3,258 ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ก๊าซธรรมชาติเหลวเฉลี่ย 96,156 บาร์เรลต่อวัน และน้ำมันดิบเฉลี่ย 152,004 บาร์เรลต่อวัน ปิโตรเลียมทั้งหมดที่จัดหาภายในประเทศดังกล่าว คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 57 ของการใช้ทั้งหมด

ในส่วนปิโตรเลียมเหลวนั้น ประเทศไทยจัดหาน้ำมันดิบและคอนเดนเสทประมาณ 1 ล้านบาร์เรลต่อวัน โดยเป็นการจัดหาจากภายในประเทศร้อยละ 21 ส่วนที่เหลือต้องนำเข้าทั้งหมดคิดเป็นมูลค่าสูงถึง 7.5 แสนล้านบาท

อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยได้ส่งออกน้ำมันดิบในปริมาณร้อยละ 20 ของน้ำมันดิบที่จัดหาได้ภายในประเทศ น้ำมันดิบที่จัดหาได้ในประเทศส่วนที่เหลือจะรวมกับน้ำมันดิบที่นำเข้า ส่งเข้าโรงกลั่น 7 โรง และโรงแยกก๊าซธรรมชาติเหลว 1 โรง รวมกำลังการผลิตประมาณ 1 ล้านบาร์เรลต่อวัน เพื่อแยกเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์ที่ได้มีร้อยละ 76 นำมาใช้ภายในประเทศ ที่เหลือจะส่งออก

ส่วนของก๊าซธรรมชาตินั้น ประเทศไทยจัดหาก๊าซธรรมชาติจากแหล่งภายในประเทศ (รวมพื้นที่พัฒนาร่วมไทย-มาเลเซีย) และนำเข้าจากประเทศพม่า โดยก๊าซธรรมชาติจากแหล่งภายในประเทศจะส่งเข้าโรงแยกก๊าซ 6 แห่ง รวมกำลังการผลิตประมาณ 1,900 ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ก๊าซธรรมชาติที่จัดหาทั้งหมดจะนำไปใช้ในภาคของการผลิตไฟฟ้า (ร้อยละ 67.8) โรงแยกก๊าซ (ร้อยละ 16.2) อุตสาหกรรม (ร้อยละ 11.6) การขนส่ง (ร้อยละ 4.4) สัดส่วนการใช้ก๊าซในภาคส่วนต่างๆ ดังกล่าวแทบไม่เปลี่ยนแปลงจากปีก่อน ส่วนก๊าซธรรมชาติเหลวที่ผลิตได้ทั้งหมดจะนำไปใช้ในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี

ในปี 2553 ได้พัฒนาพื้นที่สำรวจเป็นพื้นที่ผลิตปิโตรเลียมเพิ่มขึ้นและเริ่มผลิตปิโตรเลียมอีก 7 พื้นที่ เป็นแหล่งน้ำมันดิบ 6 พื้นที่ คือ อรุโณทัย บุรพา ปึงกระเทียม กุ้งเหนือ สงขลาส่วนขยาย (บัวบาน) และ L53A และเป็นแหล่งก๊าซธรรมชาติ 1 พื้นที่ (แปลง B17 ในพื้นที่พัฒนาร่วมไทย-มาเลเซีย) พื้นที่ดังกล่าวเหล่านี้ จะช่วยเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงานให้กับประเทศอีกทางหนึ่ง